

Hristos în sanctuarul ceresc

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „De aceea și Dumnezeu L-a _____ nespus de mult și I-a dat _____ care este mai pe sus de orice _____; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ.” (Filipeni 2:9,10)

Când se referă la lucrarea Domnului Isus din sanctuarul ceresc, cartea Evrei declară că El a intrat acolo „ca înainte-mergător” al nostru, „când a fost făcut «Mare-Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec»” (Evrei 6:20).

Scriptura, în special Noul Testament, arată clar că Hristos îndeplinește în sanctuarul ceresc slujba de Mare-Preot al nostru, pe care Și-a asumat-o după ce S-a dat ca jertfă pentru noi aici, pe pământ (vezi Evrei 10:12).

Săptămâna aceasta, vom studia despre slujirea lui Hristos în sanctuarul ceresc. Lucrarea Sa de mijlocire este esențială pentru pregătirea poporului Său pentru timpul sfârșitului: „Subiectul sanctuarului și al judecății de cercetare trebuie clar înțeles de poporul lui Dumnezeu. Toți oamenii trebuie să cunoască personal poziția și misiunea Marelui-Preot. Altfel le va fi imposibil să aibă acea credință care este absolut necesară în această perioadă sau să ocupe locul hotărât de Dumnezeu pentru ei.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 401)

Studiul sacrificiului suprem făcut de Hristos îi ajută pe credincioși să se pregătească pentru timpul sfârșitului. Adesea, oamenii se uită spre o țintă care este înaintea și este normal. Dar este bine și când îți dai seama că țelul propus a fost atins și este în urmă. Și ne gândim la Calvar. Ținta urmărită de Isus pentru noi a fost atinsă acolo în mod ireversibil, definitiv, și aceasta ne dă certitudinea că și ținta viitoare va fi împlinită.

1. De ce L-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume?

Romani 8:3 _____

Dumnezeu L-a trimis pe Hristos în lume ca jertfă pentru păcat, ca să osândească păcatul în firea pământească. Ce înseamnă aceasta mai exact? Ca ființă nemuritoare, Hristos nu putea să moară; El S-a făcut om și a luat asupra Sa natura noastră muritoare, ca să poată muri în locul nostru.

Cu toate că era Dumnezeu prin însăși natura Sa, El S-a făcut „asemenea oamenilor” și „S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte” (Filipeni 2:6-8). Într-un mod care depășește înțelegerea noastră, Isus a lăsat deoparte prerogativele divinității și nu a apelat la ele în nicio circumstanță pe parcursul vieții și lucrării Sale aici.

2. Ce ne spune Luca 9:22 despre faptul că moartea lui Hristos a fost parte a planului făcut împreună cu Tatăl din veșnicii?

Hristos a venit pe pământ ca să moară pentru omul păcătos. El a știut mai dinainte despre ironiile, loviturile de bici, bătăile și crucificarea oribilă pe care avea să le înfrunte. Dragostea Sa este fără seamăn, nemiîntâlnită și nu poate fi înțeleasă pe deplin.

În fața acestei iubiri, ce reacție este mai potrivită decât aceea de a ne pleca înaintea Sa și de a ne închina Lui cu credință și supunere? Ce ne spune moartea Sa pe cruce despre „meritele” omului și „valoarea” lor?

Luni, 30 aprilie

Mielul lui Dumnezeu

3. Ce imagine a lui Isus regăsim atât în Ioan 1:29, cât și în Apocalipsa 5:12; 13:8? Ce clarificări ne oferă imaginea aceasta despre planul de mântuire?

Când L-a numit pe Isus „Mielul lui Dumnezeu”, Ioan Botezătorul a făcut trimitere clară la sanctuar. Și a lămurit faptul că moartea Sa pentru păcat este împlinirea tuturor jertfelor animale pentru păcat (fie că era vorba despre miei ori despre alte animale) care fuseseră aduse până la momentul acela în ritualul din sanctuarul evreiesc. Cea mai mare învățătură dată de cele patru evanghelii este cea legată de lucrarea realizată de Isus ca Miel al lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.

Însă lucrarea Domnului Isus pentru mântuirea noastră nu s-a încheiat odată cu cele relatate în evanghelii și nici după moartea și învierea Sa.

Cartea biblică Evrei amintește în treacăt, încă din introducere (Evrei 1:3), despre lucrarea ca Mare-Preot începută de Hristos în sanctuarul ceresc, în urma încheierii lucrării ca Miel de Jertfă. După această primă mențiune, tema este reluată în capitolele următoare și este descrisă în detaliu în Evrei 7:1-28.

4. Ce spune apostolul Pavel despre superioritatea preoției lui Isus?

Evrei 7:17,24-28 _____

Versetele acestea sunt profunde, încărcate de semnificație, însă ideea principală este că preoția lui Isus Hristos este superioară preoției descendenților lui Aaron, care au slujit în sanctuarul pământesc. Acum nu mai avem preoți pământești într-un templu pământesc, ci un Mare-Preot ceresc care slujește pentru noi în templul din cer. Dacă vrem să știm unde este Isus acum, trebuie să știm că El este în sanctuarul ceresc, unde slujește ca Mare-Preot.

Marți, 1 mai

Marele nostru Preot

5. Ce mare speranță ne este dată în versetele următoare?

Evrei 7:24-27 _____

Evrei 8:6 _____

Hristos poate să mântuiască „în chip desăvârșit”, fiindcă are anumite caracteristici pe care nu le putea avea niciun alt preot. El este Dumnezeu și are de aceea autoritatea de a ierta păcatele. El slujește ca preot fără întrerupere. El mijlocește neîncetat pentru poporul Său, cu tot atâta compasiune și iubire ca atunci când i-a vindecat pe bolnavi și i-a încurajat pe cei singuri. El este totodată om, dar fără păcat. Și, fiind curat, a murit sub apăsarea păcatelor tuturor oamenilor. Doar El, în calitate de Dumnezeu-Om, poate mijloci pentru păcătoși în sanctuarul din cer.

Textele acestea ne învață, de asemenea, că jertfa lui Hristos a fost adusă o dată pentru totdeauna. A fost suficient să fie adusă o singură dată pentru a le aduce mântuire tuturor oamenilor.

Dacă ne gândim Cine este Acela care a murit pe cruce, cum ar fi posibil ca jertfa Lui să nu fie îndeostulătoare pentru toate ființele umane?

6. Ce a obținut Hristos pentru noi prin moartea Sa și prin slujirea Sa prezentă din cer?

Evrei 9:11-15 _____

Evrei 9:12 afirmă că Hristos „a căpătat o răscumpărare veșnică”. Cuvântul grecesc pentru „răscumpărare” mai are și sensurile de „eliberare”, „scăpare”. Același cuvânt este întrebuintat în Luca 1:68, unde Zaharia declară că Dumnezeu „a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său”. Referirea la sângele lui Hristos – sângele singurei jertfe suficiente – înseamnă că Hristos, ca Miel de jertfă, a fost Cel care a obținut răscumpărarea, eliberarea aceasta. Și marea veste bună este că El a obținut-o nu pentru Sine, ci pentru noi și ea este valabilă pentru toți cei care primesc jertfa Sa.

Meditează la ideea că Hristos „a căpătat o răscumpărare veșnică” pentru noi și abia după aceea și-a început lucrarea din sanctuarul ceresc în favoarea noastră. Ce speranță ne transmite faptul că El mijlocește în cer pentru noi?

Miercuri, 2 mai

Mijlocitorul nostru

Păcatul a creat între noi și Dumnezeu o prăpastie înfricoșătoare, dar Hristos, prin sacrificiul Său, ne-a adus înapoi la Dumnezeu și ne-a dat posibilitatea de a avea acces permanent la El (Efeseni 2:18 și 1 Petru 3:18).

7. Ce a făcut Domnul Isus pentru noi?

Evrei 6:19,20 _____

Evrei 9:24 _____

Isus este înainte-mergătorul nostru, pentru că a intrat în sanctuarul ceresc în calitate de Reprezentant al nostru, ca să Se înfățișeze acum, *pentru noi*, înaintea lui Dumnezeu, prezentând răscumpărarea veșnică pe care a câștigat-o pentru noi.

Da, când L-am primit pe Isus, am primit iertare pentru păcatele noastre și am stat înaintea lui Dumnezeu iertați și curățiți. Dar, chiar și după ce am devenit creștini, ni se mai întâmplă să păcătuim, cu toate că avem atâtea făgăduințe frumoase despre biruința asupra păcatului. Isus mijlocește în cer ca Mare-Preot al nostru tocmai pentru aceste situații. El îl reprezintă pe păcătosul pocăit înaintea Tatălui, dar nu poate prezenta meritele noastre (pentru nu avem niciunul), ci meritele Sale: „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei” (Evrei 7:25).

Orice creștin născut din nou este conștient de nevoia sa continuă după harul și îndurarea lui Hristos. Cine dintre noi, cei care avem o viață nouă în Isus și care am cunoscut atâtea schimbări în bine, nu-și dă seama de nevoia permanentă de iertare și curățire? De ce prețuim noi atât de mult adevărul că Hristos este Marele nostru Preot în cer?

Joi, 3 mai

Ziua Ispășirii

Cartea Evrei ne învață că serviciile din sanctuarul evreiesc erau o ilustrare a celor din sanctuarul ceresc, cel în care a intrat Hristos și unde Și-a început lucrarea de Mare-Preot. Slujba din sanctuarul pământesc, cu cele două încăperi ale lui și cu ritualurile lui de aducere a jertfelor și de curățire, era „chipul și umbra lucrurilor cerești,

după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu, când avea să facă cortul” (Evrei 8:5).

Și, după cum în ritualul din sanctuarul pământesc slujirea se făcea în cele două încăperi, Locul Sfânt și Locul Preasfânt, tot la fel și lucrarea lui Hristos este împărțită în două etape. În sanctuarul pământesc, noțiunea de judecată era reprezentată prin Ziua Ispășirii, ocazie în care sanctuarul era curățit, după cum se arată în Leviticul 16. Slujba aceasta avea loc o singură dată pe an, când marele-preot intra în a doua încăpere, Locul Preasfânt (Leviticul 16:12-14), pentru a face o lucrare de curățire și de ispășire pentru popor.

8. Ce lucruri trebuiau să fie curățite și de ce este aceasta o referire clară la lucrarea lui Isus din Ziua Ispășirii?

Evrei 9:20-23

Cercetătorii au fost surprinși de afirmația că înseși lucrurile cerești trebuiau curățite. Dacă înțelegem însă că aceasta este o referire la Ziua Ispășirii, problema dispare. Evrei 9:23 arată că slujba făcută de Hristos în sanctuarul ceresc este împlinirea slujbei făcute de marele-preot o dată pe an, în Ziua Ispășirii, în sanctuarul pământesc israelit. Slujba de curățire a sanctuarului pământesc prefigura lucrarea pe care avea să o îndeplinească Hristos în cer. Textul nu precizează că lucrarea aceasta a început imediat după înălțarea Sa. Dar, din cartea lui Daniel, știm că etapa aceasta a slujirii Sale a început în anul 1844. Creștinii din ultimele zile ale istoriei au nevoie să știe că trăiesc într-un timp solemn și să aibă încredere în ceea ce a făcut Hristos pentru ei în trecut și în ce face El pentru noi acum, în Locul Preasfânt din sanctuarul ceresc.

Prima solie îngerească declară: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui...” (Apocalipsa 14:7). Sosirea ceasului judecății ne arată că sfârșitul este aproape. Ce efecte ar trebui să aibă această realitate asupra modului în care trăim?

Cartea Evrei arată că sanctuarul pământesc este modelul, sau tipul, lucrării pe care Hristos avea să o îndeplinească pentru noi pe pământ, ca Miel de jertfă, și în cer, ca Mare-Preot al nostru. Sanctuarul israelit a avut dintotdeauna menirea de a fi o reprezentare a Evangheliei. El trebuia să-i învețe pe evrei despre planul de mântuire, care era alcătuit din sacrificiu, mijlocire, judecată și îndepărtarea definitivă a păcatului. Cartea lui Daniel ne oferă clarificări cu privire la dimensiunea apocaliptică (legată de timpul sfârșitului) a lucrării finale a lui Hristos în sanctuarul ceresc. „Cu accentul pus pe curățire, judecată și dezvinovățire, viziunile apocaliptice din Daniel proiectează simbolurile din Ziua Ispășirii pe scena evenimentelor din perioada finală a istoriei pământului. Curățirea este asociată direct cu sanctuarul ceresc și cu lucrarea lui Mesia în calitate de împărat și preot. Viziunile introduc elementul timp, ajutându-l pe cititor să identifice momentul exact din istoria mântuirii în care Mesia avea să-și înceapă lucrarea finală de curățire, judecată și dezvinovățire din locașul ceresc al lui Dumnezeu.” – *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, Review and Herald Publishing Association, ed. 2000, p. 394

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ioan 17 – Faptele apostolilor 2

1. De ce au spus conducătorii iudei că nu pot să-L omoare pe Isus?

2. Unde scrie că Isus a făcut multe alte semne și multe alte lucruri, pe care Ioan nu le-a scris în „cartea” sa?

3. Cum este exprimată distanța de la Muntele Măslinilor până la Ierusalim?

4. Ce anume a determinat adunarea mulțimii care i-a auzit pe ucenici vorbind în mai multe limbi?

Istoria mântuirii, cap. 10

5. În ce condiții nu ar mai fi fost pus Avraam la cea mai înfricoșătoare încercare?

Obiective

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să studieze și să identifice rolul și însemnătatea lucrării lui Hristos din sanctuarul ceresc.
- La nivelul sentimentelor:** Să aprecieze faptul că Hristos le este Mijlocitor și vestea că între cer și pământ există o relație strânsă.
- La nivel practic:** Să explice ce relevanță are pentru noi, în timpul sfârșitului, slujirea lui Hristos din cer.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Preotul din cer

- A. Ce rol îndeplinește Isus în sanctuarul ceresc?
- B. Ce semnificație are mijlocirea pe care o realizează?
- C. De ce este lucrarea aceasta necesară în planul de mântuire?

II. Sentimente: Preotul din inima mea

- A. De ce este importantă lucrarea lui Hristos din cer?
- B. Ce ne spune lucrarea preoțească a lui Hristos despre grija lui Dumnezeu pentru noi?
- C. Ce mă învață acest adevăr despre prezența lui Dumnezeu în inima mea?

III. Practic: Preotul din viața mea

- A. De ce este necesar să duc o viață sfântă?
- B. Ce relevanță are slujirea lui Hristos din cer pentru viața mea prezentă?
- C. Cu ce mă ajută slujirea lui Hristos din cer în lupta mea împotriva păcatului?

Rezumat: Hristos slujește acum în cer pentru a asigura desfășurarea procesului de judecată și a ne pregăti inimile pentru Împărăția lui Dumnezeu.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Evrei 9:11-14.

Ideea de bază: Hristos, marele nostru model, care S-a rugat pentru mântuirea lumii, mă îndeamnă să mă alătur Lui și să cer venirea Împărăției lui Dumnezeu.

Contemplarea slujirii Domnului Hristos în sanctuarul ceresc ne va face mai sensibili la ticăloșia păcatului și ne va face conștienți de responsabilitatea pe care o avem față de semenii noștri. Mântuirea este un proces care privește întreaga lume; mântuirea fiecărui om are legătură cu mântuirea lumii.

Discuție introductivă: Medierea realizată de Hristos pentru păcătoși este una dintre cele mai dificile doctrine ale noastre, fiindcă este vorba despre o lucrare desfășurată în cer și fiindcă înțelegerea aceasta ne distinge de aproape toți ceilalți creștini și de ceilalți oameni religioși. Nu este suficient să subliniem importanța acestui subiect. Este necesar să știm și ce importanță are el pentru destinul nostru și pentru destinul lumii. Discută cu membrii grupei despre lucrarea lui Hristos ca Mare-Preot și încearcă să prezenți ideile principale în mod clar, convingător și relevant.

De discutat

1. De ce este importantă slujirea lui Isus în cer? Găsiți relatări sau pasaje biblice care arată că legătura dintre cer și pământ este strânsă (de exemplu, scara din visul avut de Iacov la Betel, Geneza 28:12).

2. Potrivit lui Daniel, care este deosebirea dintre Dumnezeuul poporului Israel și zeii caldeenilor? (Vezi Daniel 2:10,11,28.)

3. Din ce motive este esențială lucrarea de mijlocire a lui Hristos pentru noi, ca adventiști de ziua a șaptea, și pentru destinul lumii întregi? De ce ignoră ceilalți creștini acest aspect al lucrării Sale? Cum putem reda și comunica mesajul acesta pe înțelesul oamenilor post-moderni?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Studiul acesta acoperă toate cele trei faze ale lucrării Domnului Hristos: (1) jertfa Sa ca Miel de Paște, (2) slujirea Sa din cer ca Mare-Preot și (3) Ziua escatologică a Ispășirii. Nu te limita la enunțarea acestui punct de doctrină, ci prezintă-l creativ, subliniindu-i relevanța pentru existența și istoria umanității. Leagă prezentarea ta și discuția de crizele pe care le-a cunoscut biserica noastră în clarificarea doctrinei despre sanctuar (Marea Dezamăgire a pionierilor noștri, învățătorii mincinoși și efectul teoriilor lor în rândurile noastre etc.). Abordează în cadrul grupei erorile cu care s-a confruntat biserica în acele situații. Deși concepțiile noastre nu sunt acceptate de mulți creștini, arată că nu suntem

singurii care susținem această interpretare apocaliptică; și alte religii (iudaismul, islamismul) au o interpretare asemănătoare.

Comentariu biblic

I. Mielul lui Dumnezeu

(Revedeți împreună, în grupă, Ioan 1:29.)

Sacrificarea mielului de Paște era o prefigurare, „un tip” care arăta spre sacrificiul lui Hristos. Grație sângelui acelui miel, îngerul morții „a trecut pe lângă” ușile caselor israeliților, pregătindu-i astfel pentru exod, pentru eliberarea din robie (Exodul 12:13,14). Isaia compară mielul adus ca jertfă de ispășire cu Robul suferind, care avea să mântuiască omenirea luând asupra Sa păcatele ei (Isaia 53:7, compară cu Faptele 8:32). Această asociere de idei se găsește și în Noul Testament. Când face referire la moartea lui Isus, Luca folosește cuvântul grecesc pentru „exod” (Luca 9:31), pentru a evoca eliberarea spirituală și răscumpărarea aduse de moartea Sa. Însă, când a afirmat că Isus era „Mielul lui Dumnezeu”, Ioan Botezătorul a adăugat mielului de Paște o altă dimensiune surprinzătoare: divinitatea. Mielul acesta avea natură divină. De fapt, în gramatica ebraică expresia „Mielul lui Dumnezeu” este „Mielul divin”. Pentru Ioan, Dumnezeu devenise acest Miel sacrificat de Paște. Un alt fapt semnificativ este acela că mielul este simbolul cel mai important și mai frecvent din Apocalipsa, carte în care este menționat de la început și până la sfârșit (5:6; 22:3 etc.). Pentru a mântui omenirea, Dumnezeu universului S-a identificat cu cea mai vulnerabilă victimă.

De discutat

În lumina afirmației lui Isus din Luca 9:22, discută cu membrii grupei despre următoarele aspecte:

1. De ce a trebuit ca Dumnezeu să moară pentru păcatele noastre?
2. Nu putea Dumnezeu să ne ierte păcatele fără să moară pe cruce?
3. Care este explicația logică pentru sacrificiul adus de Hristos?

II. Preot în veac

(Revedeți împreună, în grupă, Psalmii 110 și Evrei 7:20-28.)

În mod paradoxal, Isus este identificat atât cu mielul sacrificat, cât și cu preotul care înjunghia mielul. Autorul Epistolei către Evrei, pornind de la Psalmul 110, îl compară pe Isus cu Melhisedec „preot în veac” (Evrei 7:21; compară cu Psalmii 110:4), pentru a exprima aspec-

tul etern și cel universal al preoției lui Hristos (Evrei 7:24). Autorul cărții Evrei face referire aici la slujba preoțească îndeplinită de Hristos în cer. În noul legământ, mântuirea și iertarea nu mai sunt limitate în timp și spațiu, ci sunt disponibile oricui și au efect permanent.

Faptul că preoția divină, desfășurată în cer, este în mâinile Fiului etern al lui Dumnezeu este extraordinar de important. Aceasta înseamnă că acum avem acces direct la Dumnezeu și nu mai e nevoie să aducem jertfe. Și înseamnă în primul rând că preoția lui Isus are un efect asupra istoriei lumii întregi: ea are legătură cu pregătirea pentru Împărăția cerească a lui Dumnezeu. Jertfa Sa de pe cruce a luat locul vechilor jertfe levitice și a mutat astfel procesul de iertare și de mântuire în cer. Noul orizont este cosmic și urmărește Împărăția viitoare a lui Dumnezeu din cer.

De discutat: De ce s-a mutat mijlocirea preoțească de pe pământ în cer? Explică de ce nu s-a încheiat procesul mântuirii cu evenimentul de la cruce. De ce l-a văzut Ștefan pe Isus „stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu” (Faptele 7:56; compară cu Psalmii 110:1)? Ce ne spune această viziune despre noul legământ (Daniel 9:27)?

III. Ziua Ispășirii în cer

(Revedeți împreună, în grupă, Evrei 9:26-28 și Daniel 8:14.)

Ultima etapă a procesului de mântuire este reprezentată de autorul cărții Evrei și de profeția biblică prin Ziua Judecării/Ziua Ispășirii (în ebraică *Kippur*). După ce vorbește despre jertfa lui Hristos, care a avut drept scop ștergerea păcatului (vezi Evrei 9:26; compară cu Daniel 9:24), autorul cărții Evrei vorbește despre o „judecată” pe care o asociază cu a doua venire: „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata, tot așa Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă” (Evrei 9:27,28). Pentru autorul cărții Evrei, moartea unui om se corelează cu moartea lui Hristos, iar judecata se corelează cu a doua venire a lui Isus. Cartea lui Daniel prefigurează același traseu. Profeția celor șaptezeci de săptămâni conduce la jertfa lui Hristos (Daniel 9:26), iar profeția despre cele două mii trei sute de seri și dimineți conduce la Ziua Judecării sau Ziua Ispășirii de la sfârșitul timpului, care va preceda venirea Fiului Omului (Daniel 8:14; compară cu Daniel

7:9-14). Planul de mântuire nu s-a oprit la cruce. Profeția vorbește și despre o Zi a Ispășirii/Zi a Judecății care are loc în cer și care marchează timpul sfârșitului, timp anterior revenirii lui Isus.

Acest eveniment în plus al judecății preadvente poate veni ca o surpriză pentru mulți creștini. Însă el este un pas esențial al procesului de mântuire. El constituie calea finală de acces la Împărăția lui Dumnezeu, este ultima etapă a istoriei mântuirii. Este deosebit de semnificativ faptul că profeția biblică denumeste acest moment special „Ziua Ispășirii”. După cum Ziua Ispășirii era necesară „pentru tot poporul adunării” (Leviticul 16:33; compară cu versetul 17), ca „să se facă ispășire pentru păcatele lor” (Leviticul 16:34), tot la fel această Zi finală a Ispășirii este necesară pentru mântuirea tuturor oamenilor. Mesajul transmis de Ziua Ispășirii este acela că, în esență, mântuirea constituie un eveniment cosmic. Mântuirea nu poate avea loc în absența unui „cer nou” și a unui „pământ nou” (Apocalipsa 21:2; compară cu Isaia 65:17).

De discutat: Din ce motive evenimentul de la cruce și judecata sunt complementare?

3. APLICAȚIA

De ce este acest adevăr biblic despre judecată atât de dificil de înțeles și de prezentat? Compară-l cu alte adevăruri importante, precum adevărurile științifice (din fizică, medicină etc.).

Întrebare

Cum le putem prezenta contemporanilor noștri adevărul despre judecată?

4. ACTIVITATE

O lecție importantă din studiul de săptămâna aceasta este faptul că lucrarea lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor este complexă și frumoasă. Iar complexitatea ei ne arată cu câtă seriozitate și atenție tratează El această lucrare.

Sugestie: Prezintă pe scurt diferitele ideologii propuse pentru funcționarea lumii noastre (socialismul, liberalismul, absolutismul, anarhismul etc.). De ce au eșuat ele? De ce este crearea de către Dumnezeu a unei lumi noi singura soluție la problemele lumii noastre? De ce și cum răspunde la această chestiune adevărul biblic al Zilei escatologice a Ispășirii?